

Čehelica Méhecske

2009/2010

GLASILO UČENCEV DVOJEZIČNE OSNOVNE ŠOLE PROSENJAKOVCI

A PÁRTOSFALVI KÉTNYELVŰ ÁLTALÁNOS ISKOLA TANULÓINAK LAPJA

LUNA SARA KALAMAR 1.R.
PÉ DOMANJŠEVCI

Pri izdelavi glasila so sodelovali

Učenci Laura Nemet, Chiara Francesca Kalamar, Boris Bunderla, Domen Györek

Mentorici Gaál Elizabeta, Lea Lehner

Glasilo je izšlo v 50 izvodih

Prosenjakovci, junij 2010

Tisk: DOŠ Prosenjakovci

Naslovnica: Luna Sara Kalamar, 1. razred, PDOŠ Domanjševci

Pomembnejši dogodki v šolskem letu:

27. 11. 2009 Slavnostna proslava ob 50- obletnici dvojezičnega šolstva

23. 4. 2010 medobčinsko tekmovanje v znanju iz prometa Kaj veš o prometu?

15. 5. 2010 Medgeneracijsko druženje Šport špas

22. 4. 2010 Eko dan Zemlja je v nevarnosti

**Podružnična dvojezična
osnovna šola Hodoš**

Konj

Opisala bom kobilu. Ime ji je Kaja.

Kaja je črne barve. Kadar je kruh. Kaja se igra z drugimi konjički. Kaja je zelo prijazna. Zato sem izbrala to žival, ker je najlepša na svetu.

Sarah Abraham 2.r.
PŠ Hodoš

Moj dedek

Opisala bom dedka. Mojemu dedku je ime Franc.

Moj dedek ima črne lase in rjave oči. Rad nosi črne, bele in zelene obleke. Ustano rjutraj ob 4. Moj dedek delava kmetiji. Ko ima kaj prostega časa se kanta. Mo dedek je večinoma vesel. Dedek sem opisala, ker gov inam rada.

MAYA SQOS
PŠ HODOS

Az én történetem

Elmentem szünidőre a Dominikához.

Őt játszottam karddal és szümitőgépem.

Utam is ittam, televíziót néztem.

Játszottam legokékosával és autókkal.

A szümitőgépem kalauzjátékot
játszottam.

És a legjobb napom volt.

Íkaper Renata

T.I. Kodas 3.o.

Iszínidei élményem

Utasnap délután apuval
elmentünk foclaltnérsni.

A szürikk játszottak meg a kikék.

A szürikk 7 ponttal nyertek.

Mikor vége volt, elmentünk ha-
ra és így lett szép az én
szünidőm.

Könye Attila

T.I. Kodas 3.o.

Aleksander Benko

Julija Magyar

Lakodalom

2008.december 20-án reggel hét órakor elmentem a Linika lakodalmába. Ott először felkészítették a koszorúslányokat, utána meg a Linikát. Azután elmentünk Salba egy házba. Ott megkapták a gyűrűt, és mikor kijöttek, megdobálták őket rizzsel. Magyarországra mentünk enni és inni, és közben táncoltunk is. Estefelé a templomba mentünk, ahol megesküdtek, és mikor kijöttek, ismét rizst dobáltak reájuk. Utána Muraszombatba utaztunk. Ott vacsoráztunk és mulattunk. Reggel két órakor értünk haza. Azért írtam le a kalandomat, mert jót mulattunk.

Šooš Maja

Nikolaj Könye

**Podružnična dvojezična
osnovna šola Domanjševci**

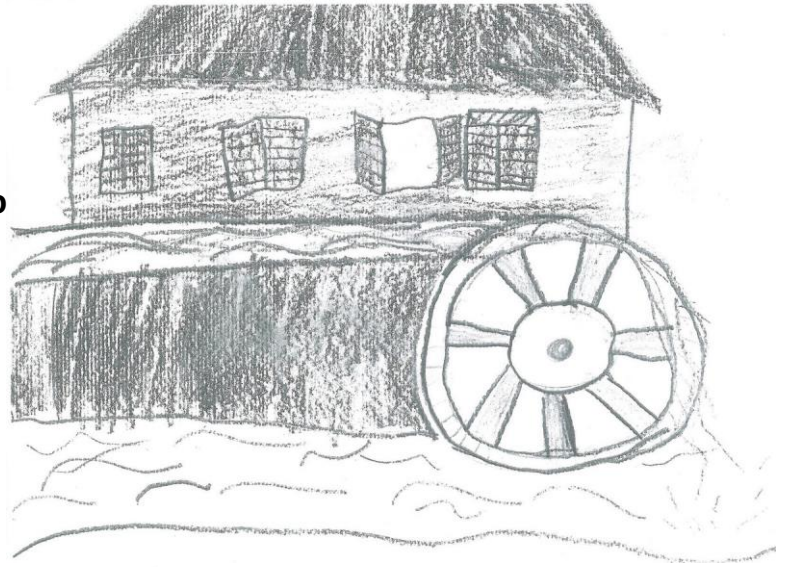

Teo Kovač

Sebastjan Poredoš

David Žido

Putovanje

Vsi smo se našemili.

Sebastjan je bil indijanec.

David je bil Zora.

Teo je bil mušketir.

Luna je bila indijanka.

Bil sem vitez.

Šodili smo po cesti.

Dobili smo kofe. ✓

Samo Temlin

2. r.
PS DOMANJSEVCI

Samo Temlin

2. és 3. osztály

MOJA MAMICA

Moji mamici je ime Natalija. Moja mamica je velika. Ima črne lase. Moji mamici je najljubša bela barva. Dela v gostilni in je natakara. Rada je meso. Rada pije kavo. Stara je 28 let. Imam jo rad.

David Osvald

MOJA MAMA

Moji mami je ime Marjana. Ima modre barve oči in rdeče kratke lase. V prostem času rada kolesari ali pa mi pomaga pri učenju. Rada kuha in čisti. Imam jo rad.

Grega Bedič

POMLAD

Narava se prebuja. Trava je postala zelena. Postalo je topleje. Živali so se prebudile iz zimskega spanja. Ptice veselo pojejo. V sadovnjaku sadjar obrezuje drevesa. Zvonček, trobentica in vijolica cvetijo.

Aleš Toth

RAZGLEDNICA

Matej je napisal razglednico in jo opremil z naslovom. Razglednico je vrgel v poštni nabiralnik. Na pošti so razglednico dali v vrečo za Maribor. Na pošti v Mariboru so razvrstili pošto po naslovih. Poštar je razglednico odnesel naslovniku.

Darko Sever

Športni dan
V soboto je bil športni dan. Bili smo pri rotundi. Jedli smo sendviče. Šli smo na šolo. Pili smo čaj. Razdelili so nagrade. Bilo je lepo.
Lea Lainšček 2.14

Nina Novak

Lea Lainšček

A játszótér
Niki a kesében labdát tart.
Anna a csúszdán csúszkál.
Misa és Lili hintásmak a pároskintán.
Dávid és Nina a homokozóban játszik.
Darko mássik Lea hintárik.

Varga Dora Emirian, 2. o

**Varga Dora
Emirian**

A csodaautó

Arny endő snélén találtam egy csodaautót.

A csodaautó kék színű. Arny én autóm

B M U. Elmentem vele messze tengerre.
Mert üres volt a tanyálya,

elrepültünk a lenninkülna tankolni.

Utána elrepültünk vissza a tengerre.

Letelepedtünk és vidáman fürödni mentem.

Dominik Polanec Bočkorec, 3. o.

Polanec Bočkorec Dominik

Pismo

Draga Tanasa!

Že dolgo se nisva videli. V šoli je lepo.

Najlepši predmet mi je madžarsčina.

Imam dosti prijateljev. Na izlet gremo

v živalski vrt. Dama je lepo. Mami

se dostikrat u mano igra. Lčka

velno dela, brat pa igra računalnik.

Lepo pozdrave.

Tajda Nemet

Tajda Nemet

3. razred

4. razred

Rogaška Slatinán szerepeltünk

Iskolánk néptáncsoportja az idén is részt vett az országos gyermek néptáncsoportok szemléljén Rogaška Slatinán. Május 6-án voltunk szerepelni. Autóbusszal utaztunk. Amikor odaértünk, megnéztük a színpadot, amelyiken majd táncolni fogunk. Az öltözőben felöltöttünk a népviseletünkbe és próbálni mentünk. A délutáni fellépésen harmadikként léptünk fel. Fellépés után átkészültünk és ebédelni mentünk. Amikor jóllaktunk, elmentünk az autóbushoz és megvártuk a lendvaiakat, mert együtt utaztunk. Ők is megebédelték és az autóbushoz érkeztek. Mindnyájan felszálltunk és hazafelé indultunk. Útközben Mariborban megálltunk az Europark bevásárlóközpontban. Itt egy óra szabadidőt kaptunk vásárlásra. A megbeszélte időben ismét mindnyájan találkoztunk és folytattuk utunkat hazafelé. Az autóbussen vígan énekeltünk, szórakoztunk, barátkoztunk a lendvai tanulókkal is. Hétfőn az iskolában uzsonnaszünetben Gabi tanító néni megmondta az eredményeket. Arany elismerésben részesültünk, és a fellépő csoportok közül megkaptuk a legjobb csoport kinevezést is. Az eredménynek mindnyájan nagyon megörültünk. Megígértük, hogy továbbra is szorgalmasan fogunk gyakorolni és fellépni is.

Dajč Anabella, Kovač Tilen, Šebök Niko

VELIKO MESTO

V velikem mestu je bil lep poletni dan. Zadnje dni je vladala velika vročina. Ljudje so se večinoma zadrževali v svojih stanovanjih in iskali senco. Ko so šli po opravkih, v trgovine, v službe in podobno, so hiteli, da bi čim manj bili na pekočem soncu. Vetra skoraj da ni bilo. Danes je prvi dan, da ni tako neznošno vroče. Na najbolj južnem delu mesta se je nahajalo novo naselje, naselje, v katerem so najbolj veliki nebotičniki v celem mestu. Tukaj so živele večinoma mlade družine. V naselju so imeli vrtec in šolo. Vsem zelo blizu. Imeli so pošto, trgovino z majhno banko. Skratka, vse je bilo tukaj. Bil je čas poletnih počitnic. Šola in vrtec na sta samevala, številne družine so bile na nahajal klopmi dopustih. V centru naselja se je sredini. majhna, in enim lepim vodometom je njihove je Drevesa v tem parku so bila še Najlepši nekaj grmičkov in travnik okoli je sredini. vodometeta. Tukaj so se igrali otroci, pa je bil mali betonski vodnjak na V teh vročih dneh je prinašal svežino s svojim igrivim curkom vode. Občasno je priletel kakšen golob s strehe in se odžejal. Otroci so se škropili z vodo iz vodnjaka. Skratka, bilo je prav lušno živeti v tem naselju.

bili
mestu.
družine
V
je bilo
živili in
tukaj.
vrtec
na
nahajal
klopmi
sredini.
majhna,

njihove
je
Najlepši
sredini.

NINA

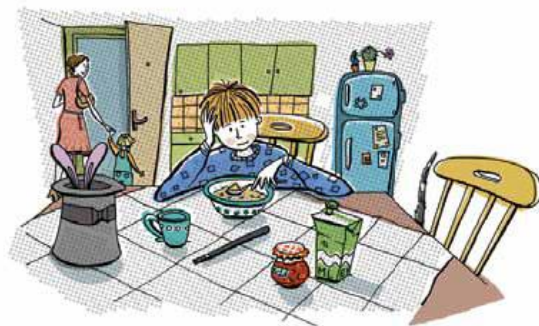
V tem istem naselju je živela Nina, devet let stara deklica rjavo zlatih las. Zjutraj, ko je vstala iz postelje, je najraje počesala lase in spletla dve kitki kot tista Pika Nogavička, deklica iz tiste knjige, saj veste, katere. Ker je bil čas počitnic, je rada še en lep čas postopala po stanovanju v pižami. Mami je povedala : »Pojdi že enkrat v kopalnico in si umij lice in zobe, saj ura je že devet«. »Ja, mami, saj grem. A veš, da so počitnice in da sem lahko brez skrbi, saj mi ni treba iti v šolo.« Mama je stala na vratih Ninine sobe in jo gledala. » Vem, vem miška, da so počitnice, ampak danes gremo z atijem do tete Klare. Ti si rekla, da ne boš šla z nami, jaz pa ne bi rada, da boš cel dan v pižami.« Nina je odšla v kopalnico, si umila lice in zobe, povrh vsega si je očistila še ušesa s palčkami, čeprav ji mama tega ni naročila. Premišljevala

je o tem, da se ji res ne da iti s starši do tete Klare. » Vsakokrat grem, danes pa ne. Saj teta Klara ne bo zamerila.« Teta Klara je bila mamina teta, celo življenje je bila sama. Nikoli ni imela otrok. Živela je v majhnem stanovanju na drugem koncu mesta. Bila je že čez sedemdeset let stara gospa in ni več bila tako dobrega zdravja. Ninini starši so jo večkrat tedensko šli obiskat, odnesli so ji živila iz trgovine, ali kakšna zdravila, in kaj podobnega. Skrbeli so za teto Klaro že nekaj let. V kratkem se bo teta Klara preselila v dom za starejše ljudi. Nina je prišla iz kopalnice in se poslovila od staršev, ki so ravnokar odhajali. »Pridna bodi! Če boš kaj rabila, me pokliči na mobilni. Če boš šla ven, dobro zakleni stanovanje. Nazaj smo do tretje ure popoldan.« »Dobro, mami, pozdravite teto Klaro, povejte, da pridem drugič sigurno.« Izmenjali so poljubčke in starša sta odšla.

V KLETI

Rok in Nina sta se zahvalila sestri Valeriji, ker jim je razkazala dom in ker so lahko bili zraven na proslavi v domu. Odšli so od doma skozi velika steklena vrata, se usedli na svoja kolesa in se odpeljali do Rokove hiše. »Veš, dobil sem eno super idejo! Kaj, ko bi midva tudi naredila nekaj za stanovalce doma? Na primer čarovniško predstavo!«- je povedal Rok. Nina ga je začudeno gledala, premišljevala, kakšna ideja je to. »Malo mi razloži, kako to misliš,« je vprašala Nina. Rok ji je povedal, da ima v svoji sobi eno knjigo z različnimi čarovniški triki. Te reči Roka zanimajo že lep čas. Kako narediti kakšno čarovnijo, na kakšen način, vse je bilo napisano v tej knjigi. Povedal je, da imajo doma zajce, v kletkah za hišo, in da bodo sigurno rabili zajca za svoj nastop. V njegovi sobi, v omari za vrati, je imel skrito črno čarovniško palico in rdeče –črn čarovniški plašč. Tudi čarovniški klobuk je imel, takšen svetleč, z zlatim trakom okoli. To vse je dobil za rojstni dan od svojih staršev. Enkrat je videl na televiziji oddajo o čarovnikih in čarovnije, katere so prikazali. Vzela sta majhen leseni voziček z gumijastimi kolesci in na njega začela skladati vse, kar bosta potrebovala. »Ti boš čarovnik, jaz ti bom pa pomagala,« je rekla Nina. Rok je predlagal, da vzameta še kakšne knjige s pesmicami, da bi lahko Nina stanovalcem prebrala kakšno pesem. Nina je bila tega zelo vesela. Vse potrebne stvari sta dala v voziček in odšla v Rokovo sobo, da pripravita predstavo.

ROK

Rok je živel v majhni hiši v predmestju, z atijem, mamico in mlajšim bratcem Teom. Njihova hiša se je nahajala na koncu predmestja. Za hišo je bil ogromen sadovnjak. Za sadovnjakom se je razprostiral čudovit majhen travnik, nato pa se je pogled vil nad polja vse do naselja z nebotičniki in bloki. Okrog sadovnjaka je ati naredil ograjo, trava je bila vedno pokošena, sadovnjak urejen. V enem kotu sadovnjaka je bila precej velika betonska ograja. Zdaj, v poletnem času, so v tem kotu imeli postavljeno leseno mizo in stole. Tam je ati uredil betonski kamin, v katerem so ob lepem vremenu pekli meso in imeli kosilo na prostem. V tem kotu so se dostikrat zbrali kakšni prijatelji, ali sorodniki in so imeli piknik. Rok je bil star devet let in hodil je v isti razred z Nino. Nina je bila njegova najboljša prijateljica. Zdaj je bil čas počitnic in nista se videvala tako pogosto. Danes se je zbudil že ob pol osmih, kajti mama pelje mlajšega bratca k zdravniku. Ati je že zgodaj odšel v službo. Mama je pripravila zajtrk, tisto, kar ima Rok najraje – ovsene kosmiče. »Danes peljem malega zdravniku, ti boš gospodar hiše,« je rekla mama Roku. »Prosim, da daš zajcem jesti in sveže vode. Ko boš pojedel zajtrk do konca, se pojdi preobleči, in naredi vse, kar sem te prosila. Mislim, da bova hitro nazaj, saj sva pri zdravniku naročena točno na uro. Pa priden bodi.« »Dobro mami, nič ne skrbi, saj sem velik fant!« Mama in Teo sta odšla, Rok je pa še en čas sedel pri mizi in premišljeval. Naenkrat je skočil, odhitel do svoje sobe, vklopil računalnik in poslal sporočilo Nini: »Pridi v naš sadovnjak. Čakam te.« Čez par sekund je že dobil Ninin odgovor: »Pridem čez eno uro.«

PROSLAVA

V domu za ostarele so imeli tudi majhno dvorano za različne prireditve. V tej dvorani je bil narejen majhen oder, postavljeni so bili mikrofoni in reflektorji. Sestra Valerija jim je povedala, da včasih pridejo v dom otroci iz vrtca in nastopajo za ljudi v domu. Plešejo, pejejo in deklamirajo pesmice, kar zelo razveseli starejše ljudi v domu. V dvorani imajo tudi proslave praznikov, božiča. Ali pa najrazličnejša praznovanja, ko ima kakšen stanovalec doma rojstni dan. V tem prostoru se včasih zberejo družine stanovalcev in naredijo srečanje in druženje vseh skupaj. Če je lepo vreme, potem naredijo takšen veseli piknik v parku za domom. Postavijo šotor, klopi in mize in ta dan zunaj kuhajo in pečejo. »Danes pa imamo prav poseben dan,« je povedala sestra Valerija. »Vidita tistega starega gospoda na vozičku, tistega, ki ima zeleno kapo na glavi? Danes je njegov stoti rojstni dan. To je velik praznik za vse nas!« Vsi stanovalci doma so se zbrali v dvorani, vzdušje je bilo zelo veselo. Eden pa takoj naslednji, vsi po vrsti so čestitali staremu gospodu za njegov velik jubilej. Vsak od stanovalcev je prinesel neko majhno darilo za starega gospoda. Ena gospa je prebrala lepo pesem o rojstnem dnevu in gospodu v imenu vseh zaželela vse najboljše. Za njegov rojstni dan mu je zaželela predvsem veliko zdravja. V

tistem trenutku so v dvorano pripeljali voziček, na katerem je bila torta s svečo. Sveča je bila v obliki številke sto. Kuharice so razrezale torto in vsak je dobil en košček. Tudi Nina in Rok sta se posladkala s torto. » A je okusna torta,« je vprašala sestra Valerija. »Odlična,« sta v enem glasu zaklicala Nina in Rok. »Tole torto so spekle naše kuharice v domu. Zdi se mi, da so vsi zadovoljni,« je rekla medicinska sestra. Stari gospod na vozičku je bil videti srečen, saj so naredili lepo proslavo prav za njega. V tem trenutku se je Rok nečesa spomnil.

NINA IN ROK V DOMU

Nina in Rok sta skočila s stene v sadovnjaku, in odvihrala do Rokove hiše. Rok je vzel svoje kolo, nato sta se skupaj odpeljala do doma za ostarele. Peljala sta se počasi in se pogovarjala o tem, kakšen je sploh dom, kaj se tam dogaja. Počasi sta prispela do parkirišča pred domom za ostarele. Nad vhodom je z velikimi črkami stal napis: »Dom za ostarele - SONČNA JASA«. »Nisem vedel, da se dom tako imenuje,« je rekel Rok. »Jaz tudi ne,« je odgovorila Nina.

Počasi, kot da ju je strah, sta vstopila skozi velika steklena vrata. Vrata so se odprla sama in prav tako so se za njima sama zaprla. Nina in Rok sta zagledala velik prostor, v katerem so bili čudovite rjave sedežne garniture in nizke rjave mizice. Na stenah je visela obilica slik: ene čisto majhne, druge pa ogromne. Tudi v tem prostoru je bilo veliko cvetličnih korit in rož. Razgledovala sta se naokrog in počasi šla proti nekemu hodniku. V tistem trenutku se ena vrata odprejo in ven stopi medicinska sestra. V rokah je imela majhen pladenj z nekakšnimi kozarčki in eno mapo polno listov. Gospa ni pričakovala, da bi zagledala dva majhna otroka na tem mestu in se je prav močno ustrašila. Od presenečenja ji je iz rok padla mapa z listi, prav tako pa tudi pladenj s kozarčki. Nina in Rok sta se tudi ustrašila, kot da bi čakala, da bo gospa vsak hip začela kričati nanju. »Kaj pa vidva, če lahko vprašam? Dobro sta me ustrašila,« je dejala medicinska sestra. »Midva sva si prišla malo ogledati vaš dom za ostarele. Namreč, moja teta Klara se bo v kratkem tudi preselila v dom za ostarele, pa me je zanimalo, kako je pri vas,« je razložila Nina. »No, prav, če je temu tako. Lahko vam tudi jaz razkažem naš dom za ostarele. Moje ime je Valerija, kako je pa vama ime,« je vprašala medicinska sestra. » Jaz sem Rok, moja najboljša prijateljica pa je Nina,« je odgovoril Rok. Sestra Valerija jima je razkazala cel dom: jedilnico, sobo za zdravnika, kopalnice, dvorano za telovadbo in tudi majhno kapelico, ki se je nahajala v eni izmed sob. Razložila jima je, kako poteka delo in življenje v takem domu, in ju povabila, da si ogledata proslavo, ki se bo v domu odvijala prav danes.

PREDSTAVA

Rok in Nina sta pripravljala svojo predstavo ves teden. Seveda sta še enkrat pred tem odšla do doma za ostarele, poiskala sestro Valerijo, in ji razložila svoj načrt. Zmenila sta se, da bo ta predstava v soboto popoldan v parku za domom. Tako Rok kot Nina sta svojim staršem povedala, kaj bi rada naredila.

Povedala sta jim za svoj obisk doma za ostarele, za pogovor s sestro Valerijo in ogled proslave rojstnega dne tistega sto let starega gospoda. Nina si je močno želela, da bi njihova teta Klara tudi dobila sobo v tem domu. Starši so povedali, da so zelo ponosni na svoja otroka. Ves teden, vsak dan popoldan se je Nina odpeljala s kolesom do Rokove hiše, kjer sta nato pridno vadila svoj nastop. Končno je prišla tudi ta sobota. Dan je bil lep, sončen in v parku za domom je vse bilo nared. Veliki panj bo oder, na katerem bosta nastopala. Stoli so bili razporejeni v senci pod velikim drevesom. Ko je bilo konec kosila v domu, so počasi začeli prihajati stanovalci doma. Usedli so se na stole in predstava se je lahko začela. Rok in Nina sta se izmenjevala na odru. Rok je prikazal svoje čarovniške trike. Oblečen je bil v svojo čarovniško obleko in mahal s svojo magično palico. Nina je prebrala nekaj pesmi iz knjig, ki jih je prinesla kar od doma. Rok je večkrat ponovil trik z zajcem, ker se je to stanovalcem zdelo najlepše. Obema so zelo vneto ploskali za vsako pesem, za vsak trik, za vse, kar sta pokazala. Po končani predstavi so še en čas sedeli v senci velikega drevesa in se pogovarjali. Stanovalci doma so se zahvalili Roku in Nini za lep sobotni popoldan. Prosili so ju, da še kdaj prideta v dom in jih obiščeta. Rok in Nina sta obljubila, da bosta prišla še večkrat. Polna radosti in sreče sta se odpeljala domov.

DOM ZA OSTARELE

V predmestju med starim naseljem hiš in novim naseljem nebotičnikov se je nahajala stavba, v kateri so živeli starejši ljudje. To je bil dom za ostarele. Nina in Rok sta opazovala stavbo z daljnogledom. Bila je videti kot prav majhen hotel. Spredaj pri vhodu je bilo veliko parkirišče. Vhodna vrata so bila steklena in odpirala so se sama, kakor hitro bi se kdo približal vhodu. Na obeh straneh vhoda je bila precej velika, lično urejena zelenica. Na zelenicah so rasla majhna drevesa in cvetlične grede z ogromno pisanega cvetja. Nek moški, najverjetneje hišnik, je zalival cvetje in zelenico z vodo. V tem poletnem času je bilo zelo malo dežja in cvetlice so vodo zares potrebovale. Dom za ostarele je bil sezidan v obliki črke »U«. V sredini med poslopji je bil zelo lepo urejen park. Vse

naokrog so bile postavljene klopi za počitek, na sredini parka je stal precej velik vodomet. Vodomet se je raztezal kar čez tri nadstropja, odzgoraj pa je bil majhen curek vode, katera je ves čas tekla. Po parku so se sprehajali starejši ljudje. Skupaj so se sprehajale tri starejše gospe in se pogovarjale. Ena mlada medicinska sestra je potiskala voziček, na katerem je sedel starejši možakar. Na leseni klopi sta sedeli dve gospe in prebirale časopis. Pri vodometu je stala starejša drobna gospa in hranila golobe, ki so prileteli s strehe. Golobi so živahno poskakovali okrog vodometu in starke, pili vodo in pobirali neka semena, ki jih je starka metala iz papirnate vrečke. Na drugi klopi so sedeli otroci in njihovi starši, ki so prišli na obisk k babici. Dom se je zdel Nini in Roku nekaj lepega, a tudi nekaj tujega. Zaradi tega sta se odločila, da bosta odšla tja in si vse podrobneje pogledala.

V SADOVNJAKU

Rok se je hitro oblekel, v svoje športe copate in odhitel do kletk z zajčki. jim je svežo travo, katero njegova mama zjutraj nabrala ter narezani korenček. Zamenjal je

skočil

Dal je

vodo

v posodicah, iz katerih zajci pijejo, preveril, če je dobro zaprl kletke in pospravil košaro za travo na svoje mesto. Stopil je v hišo in pospravil mizo v kuhinji. »Dobro, da sem šel nazaj v hišo, mama ne bi bila vesela, če ne bi pospravil mize,« je glasno premišljeval Rok. Na policah v njegovi sobi je bilo ogromno zanimivih stvari, Rok pa je od vseh izbral prav daljnogled. Zaklenil je hišo in se odpravil na potko, po kateri bo prišla Nina ter nestrpno čakal. Cesta je povezovala novo naselje nebotičnikov, kjer je živela Nina in staro naselje hiš, kjer je živel Rok. Nina se je pripeljala po tej cesti na kolesu, ki ga je dobila za rojstni dan. Kolo je bilo rožnate barve, s črnimi gumami. Naprej na kolesu je imela zanimivo pleteno košaro. V košari je pripeljala album s fotografijami. »Zdravo,« je vzkliknil Rok, »dolgo te nisem videl. Veseli me, da si prejela moje sporočilo in takoj prišla.« »Zdravo Rok, jaz sem tudi srečna, da te vidim. Prav ko sem prižgala računalnik, si ti poslal sporočilo. S seboj sem prinesla album s fotografijami, da ti bom pokazala, kako smo se imeli na morju.« Usedla se je zraven Roka na steno in skupaj sta si ogledovala Ninine fotografije s počitnic. »Bili smo na otoku Rabu, bilo je zelo lepo. Voda je tam zelo plitva in zaradi tega zelo topla. Plaža je peščena, ves čas sem zidala gradove v pesku. Kaj pa ti? Ste bili kje na morju,« je vprašala Roka. »Mi smo tudi bili na morju, v eni mali vasi zraven Portoroža, vendar sem pozabil njeno ime. Ko bom dobil fotografije s počitnic, ti bom takoj sporočil.« Do konca sta pogledala Ninine fotografije. Rok je vzel daljnogled in opazovala sta okolico. »Kakšna je to stavba na koncu predmestja,« je vprašala Nina. » »To je dom za ostarele ljudi,« je odgovoril Rok.

Lana Dolinar

Részt vettem az országos méhészeti versenyen

Szombaton, május 8-án reggel 6 órakor indultunk a muraszombati autóbusz állomásról. Cerklje-be utaztunk, a szlovéniai ifjú méhészek országos versenyére, ahol mi is részt vettünk. Iskolánkról négyen versenyeztünk. A verseny korosztályonként folyt. 5. osztályig az alsó csoportban, 6-tól 9-ig osztályig középső csoportban és a középiskolás versenyzők a felső csoportban mérték fel tudásukat méhészetből. Mi mindnyájan az alsó csoportban versenyeztünk. A felmérő feladatokat párokban oldottuk meg. Lanával voltam egy csoportban. Lassan, meggondolva oldottuk meg az adott feladatokat. Nem is voltak olyan nehezek. Amikor mindenki végzett, megkerestük a kísérő tanárainkat, és az ottani vezetőkkel megnéztük a falu jellegzetességeit. Utána ebédelni mentünk. Ebéd után következett a záróünnepély, és az eredmények hirdetése. Lana és én bronz elismerést kaptunk. Nagyon megörültünk neki. Hazafelé Lanával az MP3-at hallgattuk és beszélgettünk. Este értünk haza. Nagyon jól éreztem magam, és az eredménnyel is meg vagyok elégedve.

Varga Emília

5. osztály

Moj radio je oživel

Nekega lepega dne sem šla v svojo sobo, da bi poslušala glasbo. Ko sem prišla v sobo, se je zgodilo nekaj nenavadnega. Prišla sem v svojo sobo in, ko sem prižgala radio, je začel skakat po postelji, po mizi, po meni, po omari, po akvariju in vsepovsod. Skakal je dol po stopnicah in nazaj gor. Celo družino je prestrašil. Tekli smo za njim a ga nismo morali zgrabit. Tako je hitro tekel in tekel. Ko se je na enkrat ustavil sem ga želela zgrabit, a ga nisem mogla, ker je prehiter bil. Spet se je ustavil in moja sestra, ga je želela zgrabit, a je tako padla na nos, da ji je kri. Ustavil se je in bil 2 minutki na miru. Ker je že eno uro bil na miru, smo vedeli, da se je utrudil. In tako se je končno končal nepričakovan dan.

Chiara Francesca Kalamar

Laura Mešič

Narobe svet

Če list piše na otroke,
če vrata odklepajo ključe,
če radijo poslušajo tablo,
če okno odpira otroke,
če trava kosi ljudi,
če list piše penkalo,
če lasje češejo glavnik,
če torba nosi ljudi,
če drevesa podirajo hiše,
če voda pije travo,
če knjiga piše namesto ljudi,
če lastovica naganja mačke,
če se pes zaljubi v prašiča,
če zastava potegne zvezka.

Laura Mešič

Kedves Klári!

Hagy van a hiszeke? Én Damaföldre
mentem megnézni a hisgyereket. Ott
voltam szombaton és vasárnap. Kérem
ültetünk. Múvassombathun is voltam.
Iszirit es meglátogattam. Sokat sétáltam
Pikivel. Nagyon jó volt.

Üdvözöl
Manuel

Benko Manuel

Lukey in njegov škorec (nadaljevanje zgodbe)

Zavedal se je, da se je izgubil. Iskal je morje. A ga ni našel. Razjokal se je. Hodil je po vedno bolj svetli in njemu tuji ulici. Nenadoma zasliši hrup, podoben parniku. Odbeži za glasom in vidi, da parnik odpluje. Lukec vidi v daljavi letala. Ne velika, ne premajhna, ravno za dve osebi. Vpraša lastnika, če lahko odletita za parnikom, ker je na njem mama. Lastnik premišljeno reče, naj mu bo. Lukca stisne pri srcu. In za nekaj minut poletita. Vidita, da se morju ni nobenega parnika. Lukec se je razjokal. Lastnik mu je rekel, da naj ne joče, saj jo bodo še poiskali. Vrnila sta se na stezo, kjer Lukec zagleda svojo mamo, kako žalostno sedi v pristanišču in gleda v morje ter govori: "O Lukec, o Lukec, samo, da bi bil tu!" Srčno se zahvalita lastniku letala in odplujeta. V Ameriki se najdeta z očetom in vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Jan Kramberger

Kedves Pocak!

Kedves Pocak 😊! A szünetben sok mindent csináltam. Az első három napban nálam volt az egyik barátom. Sokat játszottunk (karokoztunk 🏀, fogócskázottunk, legó kockázottunk, számítógépesen játszottunk 🎮 és fociztunk ⚽). Amikor elmentek, a testvérem a Harry Potter hetedik részét olvasta fel nekem, nagyon érdekes. Sokat sétáltam (elmentem a postára, anyukám éttermébe, boltba és a magyar barátaimhoz).

A héten kétszer voltam fagyizni Galba a benzinkút melletti sárga épületbe, ott legfinomabb a fagy. Nagyon olcsó, 90 cent egy gömböc, akkora majdnem, mint a tányérom (alma, joghurt, éper, csoki, citrom, ribizli, rum - pures, sztracsatella és vanília ízűek.) Néha sokat szokok enni anyukámnál lenni a vendéglőben, ahol mindig megiszok két del almát. Amikor ott vagyok, el szokok menni a barátaimhoz, aháhol sokat játszok. Sokat vettem a testvéremet, mert idegesített.

Pocak, te mit csináltál a szünetben? Írj.

Dominik

Sarka Dominik

Moja posoda je oživelca

Znega lepega dne je moja posoda oživelca. Ko sem bila sama doma, je moja posoda postala živa. Ker sem bila sama doma, me je bilo zelo strah. Ko sem jaz odšla na stranišče, je posoda prišla na mnenj in mi rekla: Marča-Burča, jaz pa njemu nazaj posodcu-mišna. Rekla je, kaj pa ti govoriš? Odšla je iz stranišča in mi raztrgala majico. Ko je mama prišla domov se je prestrašila ko je vidla živo posodo. Jaz sem prišla iz stranišča. Videla sem, da je mama doma in sem se skrila v koš. Ko je mama vrgla papir v koš, je padlo name in se je prestrašila. Polem sem prišla iz koša. Mama je rekla: ti si tudi postala živa in je odšla. Ko je posoda videla, da je ni doma je prišla iz sobe. In se je spremenila nazaj v posodo.

In posoda in jaz ne postala nazaj v isti legi in obliki kot svo bilca prej.

Marina Trajber,
5.r

Marina Trajber

Szedes Paprika! 🍷

Jaja, hogy vagy? Hogy telt a szünidő?
Én elmesélem, hogy telt az én szünidőm.
Mát először is szőőt ültettünk. Szuper volt!

Szépség, én hoztam a humort! A szállásbirtetés után szünnapot tartottunk. Az én kitésvéremét, Edwinét 2 éves lett. Reggel megéstem kívánni a vendégek érkezését. Mikor megérkeztek, sok ajándékot hoztak nekünk. Az egyik legjobbat az ajándékok közül teniszfelszerelés volt. A másik pedig az, amire mindig is vágytam, egy göndesszka. Amikor megkaptam, azonnal kipróbáltam. Persze le is estem róla, jónéhányszor.

De most már nem esem le olyan gyakran róla. A születésnapi buli gyorsan elmúlt. Mára elmentem a mamámhoz. Másnap elmentem a mamámhoz. Másnap elmentem a mamámhoz. Felállítottuk a májusi fát, és meggyújtottuk a tábornokot.

Hogy telt a szünidőm. És neked?
Szerlek így vissza!
Várom a leveledet!

Endrina

Varga Endrina

Jaj, de jó volt!

Egy szép nyári reggelen összepakoltam a ruháimat és még pár dolgot, bepakoltunk az autóba és elindultunk Terme Čatežba. Hosszú út állt előttünk. Míg utaztunk, figyeltem a tájat. Mikor odaértünk, kipakoltuk az autóból a ruhákat és a többi holmit. Megkaptuk a szobánkat, és bepakoltuk a dolgainkat. Pihentünk egyet, majd elmentünk fürödni. Azután elmentünk ebédelni. Utána visszamentünk fürödni. Nagyon sokat fürödtünk. Estefelé visszamentünk a szobánkba. Majd elmentünk vacsorázni. Vacsora után sétálni mentünk. Utána visszamentünk a hotelbe. Megettünk egy fagyaltot és elmentünk a szobánkba. Kis ideig tévét néztünk, és elaludtunk, mint a bunda.

Horvat Melani

Yeshex Loffi! 😊

Először is azt szeretném megkérdezni tőled, hogy telt a műniclőd. Azért írok, mert el szeretném mesélni neked hogy telt nálam a műniclő. Hétszer Murakombatlan voltam, vettem magamnak egy nagyon szép májcaát és édeséget. Szombaton táborüzet gyűjtöttünk. Nálunk májusi fa is van.

Nektek van májusi fátok? Tegnap az apukám testvérenél voltunk 😊. Ott volt az unokatestvérem, aki 1 éves. Elben a hétben vízet a halaimnak. Elvartam a házi olvasmányomat is. Nem tanultam sokat, inkább szórakoztam.

Kérlek te is írd valamit a műniclődről! 😊

Én számítógépeztem, tévésitem stb., a számítógépen játékokat játszottam.

Szia, szia, szia! ❤️

Melani Glavai

A nyulam

Én nagyon szeretem a nyulakat.

Mert olyan szépek és nagyon puhák. Nekem van egy nagy szürke nyulam. Mikor enni adok neki, annyira várja, hogy majdnem kiugrik a ketrecből. Különben nagyon ügyes. Nagyon szereti a káposztát, salátát és az almát.

Szeretnék egy anyanyulat, akkor több nyulunk is lehetne.

A nyulak sokszínűek lehetnek, de nekem a legszebb a szürke színű. Ismerünk vad és házi nyulakat.

Minden nap, mikor haza jövök az iskolából, elmegyek megnézni. Én gondoskodom róla, hogy minden nap kapjon enivalót. Nagyon szeret futkározni. Egyszer a testvérem kiengedte a nyulamát, és akkor elszabadult az egyik kutyánk és megette. Én nagyon szomorú voltam.

Trajber Marina

6. razred

Kaland a táborban

Csoda szerette volna, ha Kószával elmennének egy táborba. De Kósza sehogy sem akart elmenni. Végül mégis útnak indultak. A táborig autóbusszal utaztak.

A táborban mindenféle állat volt. A tábor vezetője, a medvemama nagyon szigorú volt. Minden reggel futniuk kellett. A táborban volt nekik reggelijük, ebédjük és vacsorájuk.

Amikor Kósza egyszer meglátogatta a konyhát, minden ehetőt felfalt. A medvemama nagyon dühös lett. Kószát elküldte a boltba, hogy vegyen meg mindent, ami a másnapi ebédhez kell. Mikor Kósza bevásárolt, nem tudott ellenállni, és mindjárt felfalta az egészet. Nem maradt több pénze, ezért felkereste Csodát: "Elhasználtam az összes pénzt, kérlek, segíts."

„Mit csináltál Kósza?”

„Sajnos mindent megettem, mert nem tudtam ellenállni.” Csoda adott neki egy kis pénzt. Azt is elhasználta, mert sok butaságot vett, pizzát és sok édességet. Mikor mindent megevett, lefeküdt a fa alá és elaludt. Medvemama nem tudta elképzelni, hol marad ilyen sokáig Kósza, ezért elment megkeresni. Mikor Kósza felkelt, gyorsan elment egy bevásárlóközpont elé hegedülni, hogy így megkeresse a pénzt az ebédre, és jóvátegye hibáját. Majd bement a boltba, és megvett minden hozzávalót. Mivel Csoda és medvemama nem találták meg Kószát, elmentek haza. Másnap Kószának kellett elkészítenie az ebédet. Ez nem nagyon tetszett neki. Nagyon elege lett neki a táborból, ezért rábeszélte Kószát, hogy menjenek haza.

Otthon gazdáik nagyon megörültek nekik. Kósza elhatározta, hogy soha többé nem megy táborba.

Zárónyihogás: Nyi-ha-ha, Nyi-ha-ha Brrrrrr... Nyi-ha-ha.....

Tamaško Sara

Táborban a farkasok erdejében

Egy reggel így szólt Csoda: „Mi lenne, ha elmennénk egy táborba? Kósza azt felelte erre, hogy menjenek. Mindjárt pakolni és készülődni kezdtek.

Két óra múlva egy gyönyörű erdőbe értek. Szépen sütött a nap, a madarak csiripeltek, és Csoda megállapította, hogy ez egy nagyon szép hely: „Jó lenne itt táborozni.” Kósza elégedetten beleegyezett. Ott megálltak, ledobálták a cuccaikat és lefeküdtek.

Egy kis idő után Csoda mondja: „Majd később felállítom a sátrat.” Egy óra múlva, amikor Kósza felébredett, a sátor már állt.

Kósza megkérdezte: „Ki a csoda állította fel a sátrat? „

„Nyi-hu-a-ha-ha, hát én” – felelte Csoda. „Te úgy gondolkod, hogy van a Földön még egy olyan ló, mint én, hát ne butáskodj!” Azután elmentek sétálni, de Kósza csak nyafogott, hogy ez nem jó, meg az nem jó. Csoda csitítgatta: „Ne hangoskoddj, mert felköltöd a farkasokat!”

„Itt vannak farkasok? Akkor menjünk gyorsan haza, mert én félek.”

„Ne butáskodj! Kisgyerek vagy, vagy egy nagy ló?”

„Hát ló. De mégis félek.”

Gyorsan visszamentek a sátorhoz, és ott Kósza mindjárt elbújt benne, mint egy kiséger.

Másnap reggel Csoda csinált egy nagyon jó reggelit. Kósza olyan volt, mint egy király, hiszen Csoda mindent megcsinált helyette.

Egyszer csak megérkeztek a farkasok. Az egész sátrat szétszedték, minden enivalót felfaltak, még Kószát és Csodát is elfogyasztották volna, ha ők el nem futottak volna.

Mikor Csoda és Kósza hazaértek, a farkasok oda is utánuk mentek. A két bátor ló elbújt az ólba. Kósza annyira félt, hogy ki akart ugrani az ablakon.

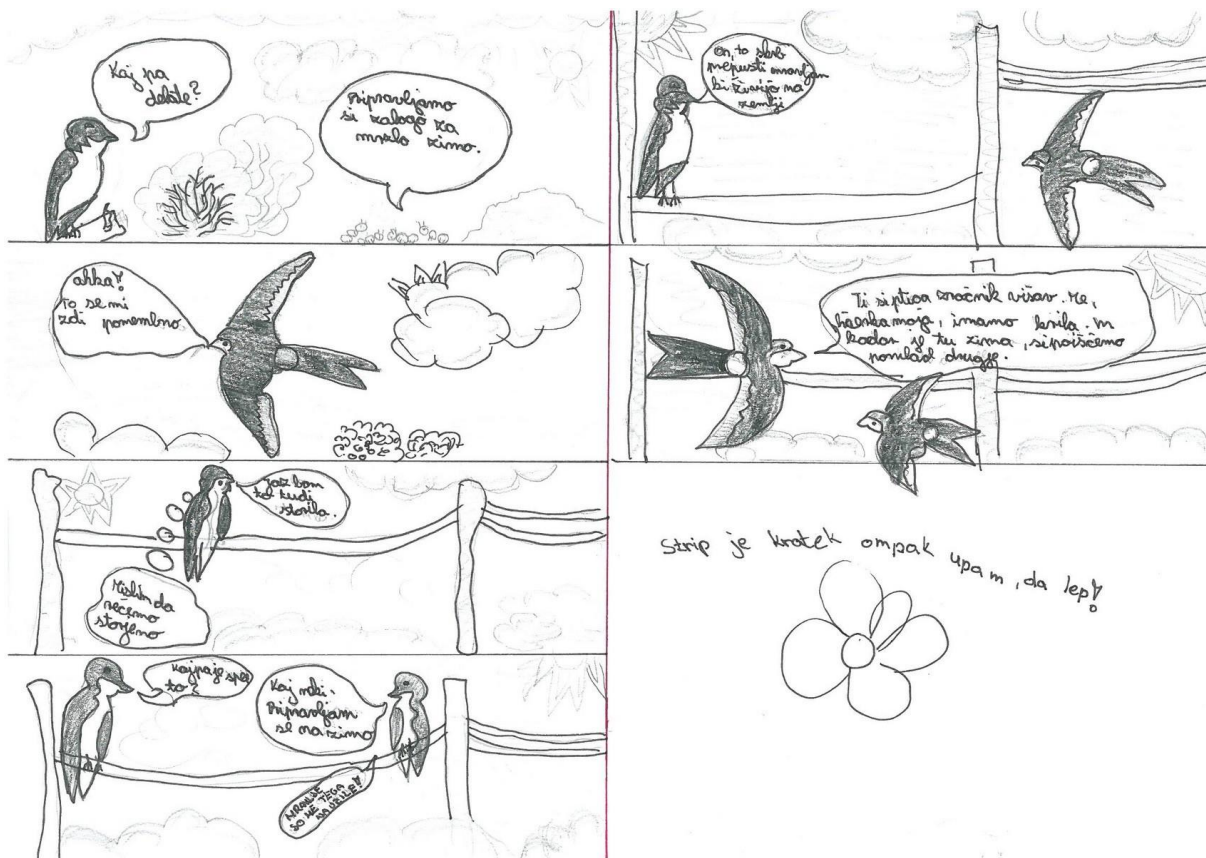
Csoda beszélt a farkasokkal, és igazi jó barátok lettek. Csoda és Kósza megígérte a farkasoknak, hogy jövőre is elmennek táborozni.

Nyi-i-i-ha-ha!!!!!!

Kranjec Patricija

Kaja Sever

Patricija Kranjec

7. osztály

TIST –o, -i, -a

TISTO, TISTI, TISTA,

ti v glavi piska.

Sreča, da sklanjatve so le tri,
sicer ti kmalu odzvoní.

TISTO okno je prozorno,
ko vrstice prebiram pozorno.

TISTO morje je neskončno,
kmalu bo zvonilo – končno!

TISTI pesnik je pri pravi,
ko nas z rimami spet gnjavi?

TISTI zvezek je odprt,
morda nekoč odprem obrt.

TISTA juha je res vroča,
na zahodu teče Soča.

TISTA stena je iz mavca,
včasih bistra moja glav'ca.

TISTO, TISTI, TISTA,

nam učiteljica vriska.

Če dodamo ji še rimo,
dobimo slovenščino fino.

Domen-Ian Morovič

A tengeren

Korán reggel kimentünk a vonatállomásra. Elbúcsúztam a szüleimtől és a testvéremtől, azután felszálltam a vonatra. Dél tájt értünk a tengerhez. Hat órát utaztunk, mire odaértünk. Megebédeltünk. Ebéd után kipakoltunk és kimentünk a tengerpartra. Csoportokra osztottak bennünket. Én a legjobban úszók csoportjába kerültem. A fokovci-i iskolával voltunk együtt. Estig a vízben maradtam. Azután letusoltunk és megvacsoráztunk. Majd egy bűvész előadását néztük meg. Ott nagyon unatkoztam. Majd zenét hallgattunk. Ez így ment csütörtökig, amikor hajóval kirándultunk Piránig. Ott emléktárgyakat vásároltunk. Pénteken meglátogattak a szüleim, nagyon örültem nekik. Pénteken szép idő volt, ezért úgy terveztük, hogy maradunk vasárnapig. De az idő rosszra fordult, és úgy döntöttünk, hogy mégis haza megyünk.

Jó volt a tengeren. Sok barátot szereztem. Újra visszamennék.

Tivadar József

A Yu-Gi-Oh kártyák

Mi fiúk minden reggelente kártyázunk az ebédlőben. Párokban játszunk. Minden játékosnak van saját kártyája. Többféle kártya létezik, az egyik a csapda (Trap), a másik a varázskártya (Crel), az utolsó a szörny. Többfajta szörny létezik: Föld (Earth), Sötétség (Dark), Levegő (Wind), Víz (Watter), Tűz (Fire), Fény (Light). Minden játékos 8000 ponttal kezd. Amikor ezeket elveszíti, akkor a játékot is elveszítette.

A játékot úgy kezdjük, hogy mindenki hat kártyát húz, majd a következő körökben mindig egyet. A földre öt szörnyet, öt csapdát vagy öt varázskártyát lehet rakni.

Többféle kártyát lehet venni. ...

Többféle kezdő kártya létezik (dinosaur, plant, beast, warrior...).

Már országsszerte rendeznek versenyeket. A nyertesek bekerülnek az országos döntőbe. A győztes vásárlási utalványt és 20 csomag kártyát kap.

Jó és sikeres játékot mindenkinek!

Geci Igor

Ekskurzija 2010

V petek, 28. 5. 2010, smo šli na šolsko ekskurzijo. Šli smo že ob 6. uri zjutraj. Ogledat smo si šli avstrijsko Koroško. Peljali smo se z avtobusom. Peljal nas je šofer Samo. Ker je bila naša pot daljša, smo se ustavili na postajališču in opravili malico ter potrebo.

Najprej smo se ustavili v središču Celovca in si ogledali mestni trg, ogledali mestno hišo, kip zmaja in kip cesarice Marije Terezije. Potem smo pot nadaljevali do cerkve Gospe Svete in knežnega kamna. Pred cerkvijo nam je učitelj Kosa razložil njen pomen. Ogledali smo si tudi notranjost. Knežni kamen stoji na prelepem mestu, kjer smo opravili drugi del malice. Ko smo si pa ogledalu reptilarij, so se nam tresle hlače, ker smo imeli okoli vratu najpogumnejši kačo. Gospa, ki je tam zaposlena, nam je predstavila kače, njihov način življenja in prehranjevanja. Zanimiva in hkrati končna točka Minimundus. Minimundus je zelo lep, saj so v majhnih modelih predstavljene znamenitosti iz vsega sveta. Ko smo se vračali, smo se ustavili še v gostilni, kjer smo opravili pozno kosilo. Nazadnje smo pa vendarle nagovorili učitelje in se ustavili v MC' Donald'su.

Na izletu mi je bilo zelo všeč, saj smo videli mnogo lepega in doživeli prijeten dan. Najbolj mi je bil všeč reptilarij in Minimundus.

Gregor Šebök

Orel muh ne lovi

Nekoč je v enem velike gozdu živel zelo velik orel. V gozdu so živele razne živali, ki so se bale orla. Cele dneve so bile skrite v grmu ali pa na drevesu, da se jim orel ne bi mogel približati. Po hrano so si šle zvečer, ker je orel lovil podnevi.

Nekega dne se je muco zgubila v gozdu, saj ni našla svojega doma. Potem se je srečala z veverico in ga je vprašala, kje je njihova mama. Veverica ji je prestrašeno odgovorila, da ji ne more pomagati, ker bo plačala z življenjem. Muca se je začela jokati. Potem se je zasmilila veverici: "Maj ti bo, pomagal ti bom." Odšli sta iskat njeno mamo, ki sta jo našli šele po tednu dni. Bil je sončen dan in že je orel kričal. Hitro sta veverica in muca stekli k mami. Mama je stala pred škatlo. Notri je imela tri mladiče. Muca in njena mama sta se objeli. Mama je vprašala: "Kako se lahko zahvalim?" Veverica je odvrnila: "Sem lahko še pri vama do večera, saj se strašansko bojim orla?" sonce je zašlo in veverica se je odpravila na pot. Ko se je vrnila domov, je videla da so njeni mladiči mrtvi. Vedela je, da je to naredil orel. Vzela je lopato in ju zakopala. Vzela je še dve roži in ju potisnila v zemljo. Zelo je jokala, potem pa je videla, kako orel lovi enega malega psa. Veverica je zakričala: "Orel, zgrabi me, če lahko!" orel je odletel z veliko hitrostjo proti veverici. Orel je priletel, jo zgrabil in jo dvignil proti nebu ter jo spustil. Veverica je bila mrtva.

Nekega dne je orel lovil muho. Ni je mogel ujeti, muha se je skrila v veliko drevo, kjer je orel ni mogel ujeti. Orel se je zaletel v drevo in preminil. Vsem živalim so razdelili meso in pojedli orla. Tako v gozdu ni bilo več orla.

Ne pomembna velikost, pomembna je spretnost in hitrost v zmagi.

Igor Geci

Ljubljanai kirándulás

Egy reggel Ljubljanába mentem a nővéremmel. Meg akartunk nézni az állatkertet, a várat és a könyvtárt. Reggel anyukám elvitt engem meg a nővéremet az állomásra. A vonat már 5 perc múlva el is indult.

A kupéban csak ketten voltunk. Ljubljanáig elszórakoztunk. Három óra múlva értünk Ljubljanába. Először az állatkertbe mentünk. Ott sokfajta állatot láttunk. Voltak zebrák, medvék, elefántok, sok madár és kígyó, oroszlánok, szarvasok, őzek, ... Még tyúkok és csirkék is voltak! Nekem legjobban az elefánt tetszett, nővéremnek pedig a delfinek.

Azután a várt mentünk megnézni. A vár előtti hídon két sárkány áll. Ez nekem nagyon tetszett. A várban is sok minden tetszett. Megnéztük a hálótermeket, a konyhát, börtönöket, és még sok mindent. A vezető elmondta, kik éltek a várban, hogyan éltek... Mikor megnéztük a várat, utána egy étterembe mentünk pizzára. Mikor jóllaktunk, elmentünk még a könyvtárba, amelyben minden szlovén könyvet meg lehet találni. Lehet olvasni is.

Utána a vonatállomásra mentünk vissza. A vonatra várni kellett egy kicsit. Addig ajándéktárgyakat vettünk. A vonaton megint magunk voltunk a kupéban. Múrázómbatban már várt az anyukánk.

Nagyon jó volt. A legjobban az állatkert tetszett.

Sebők Gregor

Jaj, de jó volt!

Egy keddi napon sportnapunk volt Bogojinán. Megtartottuk a mini olimpiát. Amikor reggel az iskolába értünk, rögtön Bogojinára utaztunk. A sportnapon három iskola tanulói vettünk részt. Hogy meg tudjanak különböztetni bennünket, minden iskola diákja más színű pólóba öltözött.

A hetedikesek első játéka kosárlabda volt. Két iskola ellen kellett játszani. Nyolc osztálytársam játszott, ezek közül csak egy lány. Egy-egy mérkőzés 16 percig tartott. A második játékunk foci volt. Ennél mind a tízen játszottunk. Először Bogojinával, majd Fokovcival játszottunk. Itt is egy-egy játék 16 percig tartott.

A harmadik játékunk a 60 méteres futás volt. Kettesként futottunk. Amelyik osztály tanulói a legrövidebb időt futották, azok nyertek.

Az utolsó játékunk a röplabda volt. Ez is 16 percig tartott. Ebben a játékban is részt vettem. Fokovci ellen a meccset elveszítettük, de Bogojina ellen nyertünk.

A focimeccs után uzsonnáztunk. Uzsonnára sajtos kiflit és vizet kaptunk. És azután jött a futás.

A végén kiosztották a díjakat. Sajnos a mi iskolánk csak a harmadik lett. Egy kicsit elkeseredtünk. Ennek ellenére jól éreztem magam a sportnapon.

Könye Anamari

Színházi maratonon voltunk

A drámai szakkör tagjai az idei tanévben A budai küldetés című 5 részes színdarabot tanulták meg. A csoport tagjai június 9-én Lendván a színházteremben szerepeltek. Elnyerték a közönség tetszését, és jutalmul nagy tapsot kaptak tőlük. Kissé fáradtan, de új élményekkel tértek haza.

A drámai csoport az idei tanévben Žana Kusek vezetésével dolgozott.

A drámai szakkör tagjai

8. razred

Tržačan Tomažek

V zgodbi bom opisala nesrečno življenje Tržačana Tomažka pri Matevževih.

Na sejmu v Trstu me je kupil Matevž. Na začetku me je imel rad kot pravega sina. Potem se mu je rodil njegov pravi sin Tinče. Z rojstvom Tinčeta pa se je vse spremenilo. Matevž je bil do mene vse bolj grob in nesramen. Vse bolj pogosto me je tepel. Do sitega sem se lahko najedel le, ko je dobil denar od duhovnika. Vendar je še tisto, kar mu je ostalo zapil v gostilni. Bil sem vse bolj suh, tako, da so me bile samo kosti. Ulegel sem se pod drevo za hišo. Opazil sem lepo hruško na drevesu in čakal, da pade dol. Mimo so hodile ženice in me spraševale, če me kaj boli, vendar so na koncu vse odšle in me pustile lačnega. Mačeha in Tinče sta Matevža vedno spodbujala, da naj me tepe. Govorila sta le ga, le ga daj. Potem je hruška padla na tla in v trenutku, ko sen ugriznil vanjo je pritekel Matevž in mi odvzel hruško. Nadrl me je zakaj sem mu še to hotel pojesti. Spet me je pretepel in spet sem ostal lačen, brez hrane. V noči zatem sem umrl.

Ta zgodba me je zelo razžalostila, saj ne morem verjeti, da obstajajo na tem svetu tako zlobni ljudje, ki sočloveku ne dajo ničesar za pod zob.

Laura Nemet

A forgalmi verseny

A tavaszi szünidő előtti pénteken forgalmi versenyt tartottunk az iskolánkon. Az első két órán tanultunk, majd uzsonna után kimentünk elkészíteni az akadályokat. Néhány perccel később megkaptuk a startszámokat. Az első harmincöt versenyző a faluban biciklizett, a többiek számítógépes feladatokat oldottak meg, néhányan pedig az akadálypályán ügyeskedtek. Én a negyvenkettes startszámot kaptam, így Domennel először a faluban versenyeztünk. Mindketten hiba nélkül tettük meg a pályát. Azután a számítógépes feladatokat akartuk megcsinálni, de a terem még mindig nem volt üres, és még sokan váraakoztak előtte. Így Domennel elmentünk az akadálypályára, és néhány perccel utána már el is indultunk rajta. Mindketten csak néhány kisebb hibát követtünk el. Azután minden versenyző uzsonnázni ment. Körülbelül tíz percig néztük Domennel a többi versenyzőt, majd egy kicsit bicikliztünk az iskola körül. Azután bementünk és vártunk, hogy sorra kerüljünk a számítógépes feladatok megoldására. Egy órás várakozás után kerültünk sorra. Közben megebédeltünk. Domen kettő, én egy hibát követtem el. A végén hatodik lettem, Domen pedig kilencedik. Nagyon jó volt a verseny, máskor is fogok versenyezni.

Kalman Alen

Az én falum

Be szeretném mutatni a falumat, Szentlászlót. A falunak kb.200 lakosa van. A falu elnöke Puhán Géza. Géza bácsinak van egy kocsmája és egy boltja. Volt neki egy fűrésztelepe is, de az sajnos tönkre ment. Szentlászlónak van egy református temploma, egy kultúrotthona és egy focipályája. A falu a Moravske Toplice-i községhez tartozik. Három szomszéd falva van Szentlászlónak: Kebele, Kisfalu és Bakonak. Szentlászlónak sok erdeje van. Bakonakon van egy nagy tó, ahol halászni szokunk. Az erdőben sokan vadásznak, mert sok a vad. Van egy nyugdíjas csoport is, akik találkozókra járnak, hiszen kedvelik egymás társaságát. Mivel a falut földek veszik körül, sok a földművelő. Van még egy termelőszövetkezetünk, ahol több ezer csibe van. Ennek átellenében biogázmű áll, amit nemrég építettek oda. Nagyon büdös, mert sok a siló. Szentlászlónak van fociegylete és tűzoltóegylete. A focisták az utóbbi időben rossz eredményeket érnek el. A tűzoltók elég ügyesek. Minden versenyről hoznak haza elismerést. Valamikor iskolája is volt a falunak. A falunkon kis patakocska folydogál keresztül, a kebelei patak. Estéknként utcai világításnál közlekedhetünk. Nagyon szeretem a falumat. Szeretném, ha nagyobb lenne.

Györek Domen

Öregapám gyermekkora

Öregapámmal egy napon leültünk beszélgetni a régi időkről.

Amikor ő gyerek volt, nem voltak autóbuszok, gyalog kellett járni. Télen, amikor nagy hó volt, szekéren járt iskolába. A karácsony szót nem szabadott kiejteni, ha ezt valaki megtette, azonnal körmöst kapott. A hét első négy napján járt iskolába, a másikon szolgálni járt. A családja nagy volt, tizenhárman éltek egy házban. Édesanyja korán meghalt, hát magukra maradtak az apjukkal. Az apja kovács volt. Nyáron két hónapot szolgált egy gazdánál. A gazda nagyon szerette őt. Még szobát is csináltatott neki. De a gazda felesége nagyon utálta az öregapámat. Öregapám legjobban az aratást szerette. Szeretett a gőzgéppel dolgozni. Ősszel visszatért az apjához. Tizennyolc évesen elment Ljubljanába kovácsnak tanulni. Csak hétféteken járt haza. Huszonhárom évesen ismerte meg a nagymamámat. Egy év múlva összeházasodtak. Nagy lakodalmat tartottak. Öregapámmal sokat beszélgetünk a múlt időkről. Nagyon szeretem hallgatni a régi történeteket.

Bunderla Boris

Boris Bunderla

9. osztály

Búcsú - Slovo

Egyszer minden véget ér. A mi általános iskolai éveink is véget érnek. Elmegyünk. Új élet és új kihívások várnak ránk.

Enkrat se vse konča. Tudi naša osnovnošolska leta se končujejo. Odhajamo. Čakajo nas novi izzivi, nova spoznanja.

Generacija 2002-2010 je bila unikatna. Takšnih ni, in nikoli več ne bo. Bili smo enoten, nagajiv in vedno nasmejan razred. Vsak učenec je bil drugačen. Radi bi vam predstavili vsakega posebej in nato še vse skupaj kot razred.

Benko Rozmari nagyon szeret nevetni. Ügyes lány. Vannak agresszív pillanatai is, de a harag után mindig kibékül velünk.

Dominica Kerčmar je vedno rada opraskala fante. Veliko se je družila z dečki. Bila je vražja =). Veliko se je smejala.

Martina Kerčmar je bila vedno nasmejana in vedno za akcijo. Rada je živcirala naša dva sošolca. Je prijazna in vedno pripravljena pomagati.

Mendi Kočiš nikoli nisi videl žalostno ali slabe volje. Ali je ležala na tleh, ali se je smejala ali se je smejala, da jo je slišala res cela šola.

Marino Malinovič je bil vedno za skandiranje. Bil je nasmejan fant, ki je imel vedno voljo sodelovati z nami pri živciranju učiteljev.

Sarka Nicole kedves, mosolygós lány. Részt vett minden fogalmazási versenyen. A tanulmányi versenyeken is szép eredményeket ért el. Órák közben szeretett a füzetekbe írogatni.

Samatha Sever je oboževala skrivanje tušov ali peresnic in vezanje šolskih torb ob mize. Ob tem se je zelo nasmejala.

Tivadar Martina ügyes, szorgalmas lány. Egyszer sem volt házi feladat nélkül. A mottója a következő volt: „Amíg nem startolok, addig még van idő.” Mi már tudjuk, mit jelent ez.

Tomaž Toth jer ad delal norije in nagajal učiteljem. Nalašč je zamujal k uram dodatnega pouka. Branil nas je, ko nas je kdo napadal.

Bili smo enotni, dobri, nagajivi in včasih tudi dolgočasni. Ko je kdo kaj ušpičil, nikoli niso našli krivca. Naše geslo je bilo: "Vsi za enega, eden za vse."
Zdaj, ko je tu čas poslovitve, se nam solzijo oči. Nekateri bomo ostali sošolci, z drugimi nas bo vedno vezala nevidna vez.

Učenci 9. razreda

Ballagás

Eljött az idő, amire régóta vártunk,
amióta beléptünk az iskola ajtaján
csak erre a percre vártunk,
Számoltuk a hónapokat, a heteket,
kínzó napokat, a hosszú órákat,
a legvégsőbb rövid percekét.

Eljött a pillanat, és szabadok vagyunk!
De igazán senki sem boldog,
talán egy kicsit visszahúz a szívünk.
Lehet, hogy egymást már nem látjuk soha,
de végig kísérnek azok az emlékek,
amit nekünk adott az iskola.

Csak nézzük egymást, és nem tudunk szólni.
Nem tudjuk elmondani, hogy jó volt veletek,
hogy nagyon fogtok hiányozni,
hogy jó lenne még egyszer, utoljára
együtt visszaülni az üres osztályba
csak egyetlen pillanatra.

Vagy egyszerűen nem mondjuk el,
hogy az emlékeket, a tanárokat, a barátokat,
és egymást, soha nem feledjük el.
De valahol azt mindenki érzi,
hogy az eltöltött hosszú éveket,
a szívünkben fogjuk őrizni.

Mégis fájdalmas az utolsó búcsú.
Nehezen, de elválunk egymástól.
Mindenki vidám, s egyben szomorú.
Talán, még egyszer visszatérünk,
de most hátat fordítva az iskolának,
teli reményekkel végleg elmegyünk.

Kalandos évek

2020. július 3-a

Végre pihenhetek! Ma van a vágóban a legújabb filmem, ami egyben életrajz is, hiszen rólam szól, arról hogyan lettem sztár, híres színész. Egész életem filmvászonra kerül. El sem tudom hinni! Már alig várom, hogy a mozikba kerüljön az Én, Sali! című filmem. Kíváncsian várom majd a visszajelzéseket...

Márti egész nap az ágyból tévézett, a nyolcadik hónapban van. Hihetetlen örömmel tölt el, amikor ránézek. Hamarosan megszületik kislányunk, Isabella.

2020, július 9-e

Reggel felhívtak a vágóból, Csikk volt az. Azt mondta, még néhány hét, és kész lesz a film. Ha belegondolok, miről szól a film, rengeteg emlék tör elő belőlem. Legelső filmem, a Gyapi után tíz év telt el. Szerepeltem különböző reklámokban. Például hajszelét kellett reklámoznom, ami nem igazán tetszett, mert számomra egy kicsit kellemetlen volt az illata. De jól néztem ki. Egy másik reklámban vasalót reklámoztam. Ki kellett vasalnom különböző ruhákat, hogy meggyőzzem az embereket, milyen kiváló egy vasaló az. Én ingyen kaptam egyet, és bevallom, tényleg egy nagyon jó vasaló volt. Azóta már számtalan újfajta megjelent. Forgattam még négy játékfilmet. Az egyik egy horrorfilm, a címe Veszélyes éjszakák. Két rövidebb sorozatban is szerepeltem. Az Egy őrült család 35 részből áll. Jól éreztem magam a forgatáson. Rengeteg új barátot szereztem. A másik, ami 40 részből áll, Szórakozz, ahogy csak tudsz a címe.

A tíz év alatt Mártival is nagyon közel kerültünk egymáshoz. A forgatások alatt rengeteget utaztunk a világban. Voltunk Amerikában, Spanyolországban, Olaszországban,...rengeteg helyen. Különbő kultúrákat ismertünk meg.

Három évvel ezelőtt augusztus 10-én házasodtunk meg Hawaiiin. Gyönyörű egy hely... Eddig minden éven ugyanazon a napon elutazunk oda. Egy hétig szoktunk ott maradni. Szereztünk néhány ismerőst is. Jókat szórakozunk együtt. Most úgy tervezzük, Bellával utazunk el. Remélem, sok jó vár rám még az életben, amit Mártival és Bellával képzelek el. Nagyon szeretem őket!

Sarka Nicole

2020. február 18-0, csütörtök

Ma felhívott Csikk, hogy holnap lesz a meghallgatás a Rómeó és Júlia színdarabra. Megkérdeztem tőle, ha ő is ott lesz-e, de csak annyit mondott, hogy nem tudja. Eszembe jutott, hogy be kellene írnom a határidő naplómbe, hogy el ne késsek. Keresni kezdtem, de nem találtam. Azután a fiókban néztem meg, így bukkantam rá Márti fotójára. Ekkor eszembe jutott a múlt. Milyen szép volt, amikor a Ladás Matyiban játszottam, vagy amikor Fráter Zoltánó meglátogatott. Tőle tanultam mindent a színészetről, hogyan kell viselkedni a színpadon előadás közben. És Csikk, na meg Szivar... ők voltak azok, akik segítettek, hogy sztár lehessenek. Nem is akármilyen sztár, médiasztár. Az ő segítségével kerültem be egy meghallgatásra. Még a főszerepet is megkaptam. Csikk lett a managerem. Ő segített, ha valami gondom adódott. Akkor még egy reklámban is szerepeltem. Ez a reklám mindent

felborított, amikor a Tv-ben bemutatták. Minden barátomtól bocsánatot kellett kérnem, mert én szerepek benne, és nem ők. Végül megbocsátottak.

2020. február 22-2, hétfő

Ma elmentem a meghallgatásra. Az ajtónál várt Csikk és egy szép nő. Csikk megkérdezte, ha megismerem-e. Én azt válaszoltam, hogy nem. Erre a nő arca piros lett és mérges. Akkor már rájöttem, hogy Márti az. Az arcom vörös lett, és azt hittem mindjárt elsüllyedek szégyenemben. Márti felvilágosított, hogy ő lesz Júlia. Ekkor hívtak be a meghallgatásra. Ott azt mondták, hogy 70 % -os esélyem van rá, hogy megkapjam a szerepet. Nagyon boldogan jöttem ki, hiszen lehet, hogy ismét Mártival játszhatok együtt. Este felhívott Csikk, és azt mondta, megkaptam a szerepet.

2020. március 15-e, péntek

Ma mutattuk be a Rómeó és Júliát. Mindenki vastapsot kapott. Tegnap volt Lisa és Big Boy esküvője. Holnap mennek nászútra Hawaiiira. Márti volt a koszorúslány. Márti és én újból együtt vagyunk.

Tivadar Martina

Tanulmányi kirándulás Nyugat-Dunántúlra

Reggel 6.00-kor indultunk Magyarország felé. Az iskola felső tagozatos tanulói vettünk részt a kiránduláson. Először Kőszeg felé vettük az irányt, amit a 236 éven át birtokló család után Eszterházy – várként is emlegetnek. A nézelődés után a vármúzeumba mentünk, majd a városházát néztük meg. Kőszegen található Jézus-szíve temploma, amit 1892-1894 között építettek Ludwig Schöne tervei alapján. Ez az épület 57 méteres tornyával és impozáns méreteivel ma is a város legnagyobb épülete. A templom napközben általában nyitva van. Második célunk Sopron volt, a hűség városa. Lakosai az I. világháború utáni trianoni békeszerződés kapcsán szavazással döntötték el, hogy továbbra is Magyarországhoz akarnak tartozni.

A városon átsétálva a Tűztoronyhoz értünk. Sajnos nem mehettünk be, mert felújítás alatt volt.

Az ebéd után, amit a Rosengarten vendéglőben fogyasztottunk el, Nagycenk felé utaztunk. Itt élt a legnagyobb magyarként tisztelt Széchenyi István. Amikor odaértünk zuhogott az eső, de minket ez nem zavart, hogy a csodálatos kastélykert labirintusát fel ne fedezzük annak ellenére, hogy utána csuromvizesek voltunk.

Fertődön az Eszterházy- kastélyt néztük meg, ahol Mária Terézia császárnő is vendégeskedett. Ott sok szép szobát láttunk, szép festmények lógtak a falakon, és családfákat is láttunk.

Mikor mindent megnéztünk, hazafelé vettük az irányt. A buszon nagyon jó hangulat volt. Sokat beszélgettünk, vicceltünk. A busz 21.30-ra ért Pártosfalvára, ahol leszálltunk. Ez a nap nagyon sok szép élménnyel ért véget.

Tivadar Martina

Pohod Šport spas

V soboto, 15. 5. 2010, je šola organizirala pohod Šport špas. Pohoda je se je udeležilo približno sto udeležencev, med njimi so bili učenci naše šole ter njihovi starši, bratje, sestre ter stari starši, saj je bil dan odprtih vrat.

V šolo smo prišli ob osmih zjutraj. Najprej so nas razdelili v tri skupine in smo si po skupinah ogledali predstavitev, ki so jo pripravili vojska in policija. Policija nam je predstavila posebno in prometno enoto. Po predstavitvi smo se odpravili na pohod, na razpolago smo imeli dve smeri in tek do Središča. Zaradi slabega vremena, se na tek ni odpravil nihče in smo vsi izbrali pohod do Sela in nazaj.

Poz nas je vodila od šole do Berkovec. Tam smo zavili proti mlinu in šli po gozdni poti mimo vinogradov do rotunde v Selu. Pri rotundi smo imeli kratek počitek in malico, nato pa smo nadaljevali pot proti Prosenjakovcem.

Ko smo se vrnili v šolo, so nas pogostili s toplim čajem. Podelili so pa tudi priznanja in nagrade za najmlajše in najstarejše udeležence.

Mendi Kočiš

Naša dvojezičnost (razmišljanje učenke ob jubileju)

Koliko jezikov znaš, toliko veljaš. Upam, da me bo ta citat spremljal celo življenje. Dvojezičnost ... Živimo na območju, kjer prevladujeta dva jezika. Slovenščina in madžarščina. Že osem let obiskujem Dvojezično osnovno šolo Prosenjakovci in se učim slovenščino in madžarščino hkrati. Pri urah sem učiteljici madžarščine rekla, da se mi ne da učiti madžarščine, ker je v srednji šoli tako ali tako ne bom rabila. V tistem trenutku sem res mislila tako. A ko sem prišla domov sem premišljevala. Ne bi bilo slabo, če bi zraven slovenščine ter angleščine in španščine, ki ju želim študirati, vedela še madžarsko. Kaj pa, če bodo rabili na dvojezičnem območju učiteljico angleščine ali španščine. To bi mi lahko bila prednost. Prejšnjič sem si pisala z bodočo sošolko in sem ji povedala, da se zraven nemščine, slovenščine in angleščine učimo tudi madžarščino. Presenečeno mi je rekla: „Wow, kak kul!“ To je presenetilo še mene. A ni veliko takšnih, ki razmišljajo kot jaz. Večina jih misli, da madžarščine več nikjer ne bodo rabili. A v vsakem poklicu lahko madžarščina pride prav. Pri poklicu za katerega sem se odločila jaz, pride madžarščina še posebej prav. Ta poklic je prevajalstvo. Pri trgovcih, frizerjih, kuharjih, turističnih vodičih, ... Vsepovsod. Za konec še, nikoli vas naj ne bo sram madžarščine. Bodite srečni, da govorite in razumete enega najtežjih jezikov na svetu.

Dominica Kerčmar

